

До вх. № 16/59 від 22 лютого 2024 року

Товариство з обмеженою відповідальністю „Рейнір Бізнес Груп“ (далі – Товариство) звернулося до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статті 131¹ Конституції України (конституційність) приписи абзацу першого частини третьої, абзаців першого, другого, третього частини четвертої статті 23 Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII (далі – Закон № 1697), згідно з якими:

– *„Прокурор здійснює представництво в суді законних інтересів держави у разі порушення або загрози порушення інтересів держави, якщо захист цих інтересів не здійснює або неналежним чином здійснює орган державної влади, орган місцевого самоврядування чи інший суб'єкт владних повноважень, до компетенції якого віднесені відповідні повноваження, а також у разі відсутності такого органу“* (абзац перший частини третьої статті 23);

– *„Наявність підстав для представництва має бути обґрунтована прокурором у суді.*

Прокурор здійснює представництво інтересів громадянина або держави в суді виключно після підтвердження судом підстав для представництва.

Прокурор зобов'язаний попередньо, до звернення до суду, повідомити про це громадянина та його законного представника або відповідного суб'єкта владних повноважень. У разі підтвердження судом наявності підстав для представництва прокурор користується процесуальними повноваженнями відповідної сторони процесу. Наявність підстав для представництва може бути оскаржена громадянином чи її законним представником або суб'єктом владних повноважень“ (абзаци перший, другий, третій частини четвертої статті 23).

Товариство стверджує, що оспорювані приписи Закону № 1679 суперечать статті 131¹ Конституції України та порушують принцип верховенства права.